

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

L. 956 /DPGG
DATA 1204 2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SUNA
L. 91.05.05 2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Legea holdingului*”, inițiată de 6 parlamentari – PSD (Bp. 572/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea regimului juridic și fiscal al holdingului și al filialelor, precum și cadrul general al relațiilor economice, financiare și juridice dintre holding și filiale, respectiv între filiale.

Astfel, sunt reglementate, în principal, următoarele:

- constituirea și sfera de activitate a holdingului;
- relațiile dintre societățile membre ale unui grup societar, respectiv acordul de control, dispoziții speciale cu privire la relocarea activelor în cadrul grupului societar, dispoziții cu privire la conturile consolidate și situațiile financiare consolidate, raportul de gestiune consolidat;
- dispoziții cu privire la raporturile de muncă în cadrul holdingului.

II. Observații și propuneri

1. În dreptul comparat, societatea holding este entitatea din cadrul unui grup de societăți care deține participații în celelalte societăți ale grupului, participații ce îi conferă controlul asupra acestora.

Instituția holdingului și, implicit, cea a grupului de societăți pot prezenta o serie de avantaje pentru operatorii economici, în primul rând fiscale, dar și de optimizare operațională (reducerea costurilor legate de managementul grupului, facilitarea accesului la piețe externe).

Din perspectivă contabilă, în cadrul grupurilor de societăți informația specifică este diferit concepută în raport cu societățile comerciale distincte, bazându-se pe o raportare contabilă consolidată.

Această modalitate de raportare a fost consacrată la nivel comunitar prin *Directiva nr. 83/349/CEE*, transpusă inițial în legislația românească prin *Ordinul ministrului finanțelor nr. 1752/2005*, abrogat și înlocuit de Reglementările contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin *Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009*.

Potrivit normei comunitare, are obligația de a întocmi conturi consolidate societatea-mamă, și anume entitatea care întrunește următoarele condiții:

- deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților la o altă întreprindere (filială);

- are dreptul de a numi sau revoca majoritatea membrilor organelor administrative, de conducere sau de supraveghere ale unei alte întreprinderi (filială) și este simultan acționar sau asociat la întreprinderea în cauză;

- are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei întreprinderi (filială) al cărei acționar sau asociat este, în temeiul unui contract încheiat cu întreprinderea în cauză sau al unei clauze din actul constitutiv sau statutul întreprinderii în cauză, dacă legislația sub incidența căreia intră filiala permite ca ea să fie supusă unor astfel de contracte sau clauze.

Dezvoltarea, în plan european, a grupurilor de societăți a avut o influență determinantă asupra evoluției principiilor impozitului pe profit, un număr mare de state modificând legislația în materie, în sensul instituirii unei relaxări fiscale (reducerea cotei de impozitare a dividendelor distribuite societății-mamă de către filiale, în scopul atenuării consecințelor dublei impunerii).

Această direcție a fost urmată și de legiuitorul comunitar, *Directiva 90/935/CEE* impunând instituirea, în sistemele de drept naționale, a unui regim special de impozitare pentru dividendele primite de către societatea-mamă de la filiala înmatriculată într-un alt stat membru (scutire de impozit în statul membru în care își are sediul societatea-mamă).

România a transpus actul normativ comunitar prin *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

Dreptul comunitar a dezvoltat și conceptul de „holding”, dar în contextul limitat al societății europene. Astfel, potrivit art. 32 din *Regulamentul (CE) nr. 2157/2001*, societatea europeană se poate crea și sub forma unui holding, cu întrunirea următoarelor condiții: cel puțin două societăți participante au sediul în state membre diferite, iar nivelul participăției SE-holding la fiecare dintre societăți să fie de minim 50%.

2. Legislația românească a consacrat existența holdingului în materia societăților de asigurare, a instituțiilor de credit și a societăților listate.

Astfel, potrivit art. 2 pct. 34 din *Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare*, „holdingul de asigurare reprezintă o societate-mamă a cărei activitate principală constă în achiziționarea și deținerea de participații în filiale, atunci când aceste filiale sunt exclusiv sau în principal societăți de asigurare, societăți de reasigurare ori societăți de asigurare din state terțe, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o societate de asigurare”.

Similar, societatea financiară holding este definită, la art. 7 pct. 21 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare*, ca “instituție financiară ale cărei filiale sunt fie exclusiv, fie în principal, instituții de credit ori instituții financiare, iar cel puțin una dintre filiale este instituție de credit (...)”.

Legislația în domeniul societăților listate nu folosește instituția „holdingului”, dar definește termenul „societate-mamă”, respectiv „persoana juridică, acționar sau asociat al unei societăți comerciale care se află în una din următoarele situații:

- a) deține direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot la aceasta;
- b) poate să numească sau să revoce majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori alte persoane cu putere de decizie în societatea respectivă;
- c) poate exercita o influență semnificativă asupra entității la care este acționar sau asociat, în virtutea unor clauze cuprinse în contracte încheiate cu entitatea respectivă sau a unor prevederi cuprinse în actul constitutiv al acestei entități;
- d) este acționar sau asociat al unei entități și:

1. a numit singur, ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot, majoritatea membrilor organelor de administrare sau de control ori

majoritatea conducătorilor filialei în ultimele două exerciții financiare, sau

2. controlează singur, în baza unui acord încheiat cu ceilalți acționari sau asociați, majoritatea drepturilor de vot”.

Potrivit art. 2 pct. 9 din *Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare*, grupul de societăți reprezintă un ansamblu de societăți comerciale compus dintr-o societate-mamă, filialele sale și entități în care societatea-mamă sau filialele sale dețin o participare, precum și societățile comerciale legate una de alta printr-o relație care face necesară consolidarea conturilor și consolidarea raportului anual. În sensul aceleiași norme, participare „înseamnă deținerea în mod direct sau indirect a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul social al unei societăți comerciale”.

3. Inițiativa legislativă se îndepărtează de principiile de reglementare a instituției holding-ului consacrate în dreptul comunitar/european și în normele speciale românești menționate anterior, creionând holdingul ca societate comercială nouă, înființată de un grup de societăți preexistent, creat pe baze contractuale (carta grupului), cu o sferă de activitate limitată, vizând, în special, sprijinirea filialelor sale.

Această nouă reglementare poate ridica probleme, în special în condițiile existenței unor norme interne care consacră deja grupul de societăți de facto, concept de care sunt legate efecte juridice acestuia și obligații de informare pentru a asigura transparența relațiilor intra-grup.

4. În ceea ce privește sfera noțiunii de „*holding*” (**art. 2 lit. a**) din propunerea legislativă), se propune limitarea la societățile pe acțiuni (deci nu și alte forme juridice de societate), care dețin majoritatea acțiunilor altor societăți. În legislația comparată societatea holding nu este în mod necesar o societate pe acțiuni, iar ca reper pentru definirea holdingului se folosește „*participația de control*”, iar nu „*majoritatea acțiunilor*”.

În același timp, în cadrul propunerii legislative, în definirea grupul fiscal se folosește conceptul de „*control*” (deci nu „*participația majoritară*”), nefiind supuse regimului de fiscalitate special decât filialele aflate sub controlul de facto sau convențional al holdingului.

În plus, în definiția propusă se face vorbire despre acțiunile grupului de societăți, or calitatea de holding se stabilește prin raportare la fiecare societate la care acesta deține capital, iar nu la grupul în ansamblul său. De asemenea, la **lit. b) a art. 2** din propunerea legislativă, se folosește sintagma „*grup de afaceri*”

integrat” sub aceeași calificare de „*holding*”, or holdingul este o societate, nu un grup societar.

Totodată, modalitatea de constituire a holdingului, prevăzută de **art. 3** din propunerea legislativă, induce ideea că holdingul este o societate pe acțiuni nouă, constituită potrivit *Legii nr. 31/1990*, ai cărei acționari sunt persoane fizice sau juridice care dețin acțiuni la societățile membre ale grupului de societăți.

În ceea ce privește *definiția grupului de societăți*, inițiativa legislativă consacră grupul creat pe baze contractuale (carta grupului de societăți), dar, cu toate acestea, aderarea la grup nu poate fi realizată fără îndeplinirea condiției controlului filialei de către holding.

În dreptul comparat este reglementat atât grupul *de facto* (relație de control între societățile grupului), cât și grupul convențional. Dreptul german cunoaște ambele soluții, dar alte state au optat doar pentru recunoașterea efectelor juridice ale unei singure categorii (Franța, Luxemburg - grupul de facto, Brazilia – grupul convențional).

Semnalăm, totodată, că în propunerea legislativă termenii „*grup societar*” și „*grup de societăți*”, deși definiți diferit, sunt folosiți ca sinonime (ansamblul format din societatea care controlează și societățile controlate).

În concluzie, observăm o serie de incoerențe sub acest prim aspect al sferei conceptelor cu care operează reglementarea propusă (holding, grup de societăți, control). Din aceste motive, recomandăm reanalizarea definițiilor, de modul în care acestea sunt corelate depinzând întreaga construcție a proiectului.

5. Inițiativa legislativă propune reglementarea relațiilor intra-grup, concepute ca raporturi de administrare, supraveghere și control din partea holdingului față de filialele sale. Administrarea filialelor, parțial sau integral, este realizată de holding doar în baza unui acord de control. În absența unui astfel de acord sunt prevăzute o serie de drepturi ale administratorilor holdingului de participare (cu drept de vot sau ca invitat) la reuniunile organelor de administrare ale filialelor, respectiv ale acționarilor holdingului la adunările generale ale filialelor.

Analizând textele propuse, apreciem că nu sunt create garanții suficiente pentru a asigura respectarea intereselor acționarilor minoritari ai filialelor și a obiectivelor acestora distincte de cele ale societății holding. În plus, observăm că în politica de administrare a filialelor se are în vedere interesul holdingului (deci a societății ce controlează), iar nu, în mod necesar, interesul global al grupului de societăți.

Pentru asigurarea unui echilibru al raporturilor între membrii grupului, este utilă preluarea sistemului consacrat de dreptul german, constând în:

- aprobarea acordului de control de adunarea generală a societății controlate în condiții calificate de cvorum și majoritate; raport al administratorilor societății controlate prealabil adunării generale; audit independent asupra condițiilor cuprinse în acordul de control;

- societatea controlată își păstrează propriile sale organe de administrare, cu posibilitatea primirii de instrucțiuni, în limita stabilită prin acord;

- holdingul are obligația acoperirii eventualelor pierderi generate filialei de aplicarea instrucțiunilor date în temeiul acordului (măsură pentru protecția acționarilor externi grupului și a creditorilor filialei);

- în cazul absenței unui acord de control, dar a existenței unui control de facto (urmare aderării la carta grupului sau urmare dobândirii unei participații de control), prevederea unor obligații de transparență a filialei față de celelalte societăți din grup (raport cu privire la tranzacțiile intra-grup ori tranzacțiile încheiate sau măsurile adoptate în interesul holdingului/a altor societăți din grup; realizarea unui audit al tranzacțiilor intra-grup de către auditorul holdingului).

6. Sub aspectul *mecanismului de relocare a activelor* între societățile grupului, semnalăm că operațiunea descrisă de art. 15 și art. 16 din propunerea legislativă constituie, de fapt, o fuziune specială, astfel cum este aceasta reglementată, în plan comunitar, de art. 24 - 27 din *Directiva 78/855/CEE privind fuziunea societăților comerciale*. Așadar, întrucât condițiile de derulare a acestei operațiuni, indiferent de modul în care este ea denumită, sunt guvernate de o normă comunitară, nu se pot adopta la nivel național dispoziții legale care să contravină acesteia. Din aceste considerente, este necesară eliminarea acestor articole din textul proiectului sau revizuirea acestora în acord cu prevederile directivei.

7. *Din punct de vedere contabil*, considerăm că este necesar să se analizeze prevederile legislației naționale în domeniul întocmirii situațiilor financiare anuale consolidate astfel încât propunerea legislativă să nu intre în contradicție cu acestea.

Menționăm că, potrivit prevederilor art. 9 alin. (3) din *Legea contabilității nr. 82/1991, republicată*, „*societățile-mamă, definite astfel în reglementările contabile aplicabile grupurilor de societăți, întocmesc și prezintă și situații financiare anuale consolidate*”.

De asemenea, conform art. 29 alin. (2) și art. 33 din aceeași lege, o societate-mamă trebuie să întocmească atât situații financiare anuale pentru

propria activitate, cât și situații financiare anuale consolidate, în condițiile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Obiectivul situațiilor financiare anuale consolidate este de a oferi o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea grupului, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Situațiile anuale consolidate constituie un tot unitar și se întocmesc în termen de 8 luni de la încheierea exercițiului financiar al societății-mamă. Acestea cuprind bilanțul consolidat, contul de profit și pierdere consolidat, precum și celelalte componente, respectiv informații referitoare la activitatea grupului, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, și note explicative la situațiile financiare anuale consolidate.

În acest sens, prin *Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 privind aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene* au fost aprobate reglementările contabile conforme cu directivele europene, respectiv *Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene 78/660/CEE din data de 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare*, și *Directiva a VII-a a Consiliului 83/349/CEE din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate*.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. (3) din *Legea nr. 82/1991*, Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în calitate de instituții cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității, au elaborat reglementări similare cu privire la întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate pentru entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de aceste instituții.

În concluzie, având în vedere prevederile legale mai sus menționate, din punct de vedere contabil, situațiile financiare consolidate sunt cele prevăzute de *Legea nr. 82/1991* și cuprind componentele, respectiv informațiile referitoare la activitatea grupului, cu respectarea reglementărilor contabile aplicabile.

8. Propunem să se elimine **lit. b), d) și e)** ale **art. 2 și art. 20** din textul propunerii legislative, deoarece prevederile legale în domeniul TVA, sunt reglementate prin Titlul VI al *Legii nr. 571/2003* și prin *Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare*.

În acest context, precizăm faptul că legislația națională în domeniul taxei pe valoarea adăugată este conformă cu prevederile comunitare în domeniu,

respectiv cu *Directiva 112/2006/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată*.

În ceea ce privește noțiunea de grup de TVA, subliniem faptul că aceasta este definită de *Directiva 112/2006/CE*, mai sus amintită.

În plus, Comitetul de TVA din cadrul Comisiei Europene a emis anumite linii directoare în sensul prevederilor din *Directiva 112/2006/CE*, definind *grupul fiscal* din perspectiva TVA.

Față de cele de mai sus, în ceea ce privește legislația națională, este evident faptul că grupul fiscal poate fi reglementat doar prin legislația în domeniul TVA și nu prin acte normative ce aparțin altor domenii decât TVA.

În contextul celor expuse anterior, precizăm că prevederile art. 127 alin. (8) din *Codul fiscal* definesc deja această noțiune, sub denumirea de persoana impozabilă unică (grup fiscal), după cum urmează:

„În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat ca persoană impozabilă unică un grup de persoane impozabile stabilite în România, care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic”.

Totodată, dispozițiile pct. 4 din norme, date în aplicarea art. 127 alin. (8) din *Codul fiscal*, reglementează în detaliu procedura și condițiile referitoare la înființarea și funcționarea, din perspectiva TVA, a grupului fiscal.

De asemenea, subliniem faptul că prevederile referitoare la funcționarea grupului fiscal din perspectiva TVA, precum și sfera de aplicare a acestora, au fost reglementate în legislația națională astfel încât să poată fi administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, dată fiind conjunctura actuală a țării noastre de stat membru al Uniunii Europene.

Inițiativa unei eventuale extinderi în ceea ce privește sfera de aplicare a prevederilor referitoare la înființarea și funcționarea grupului fiscal din perspectiva TVA aparține în exclusivitate Ministerului Finanțelor Publice, minister care, prin direcțiile de specialitate, are responsabilitatea implementării legii fiscale în România și, în cazul în discuție, competența definirii grupului fiscal din perspectiva TVA.

Din motivele prezentate anterior, considerăm inoportună definirea noțiunii de „*grup fiscal*”, precum și reglementarea funcționării acestuia, din perspectiva TVA, așa cum se prevede în inițiativa legislativă.

9. Deși se precizează în mod expres faptul că termenii și expresiile definite în cuprinsul inițiativei legislative au o semnificație „*în sensul prezentei legi*”, se impune completarea definiției controlului menționată la **art. 2 lit. f)** cu o mențiune expresă a faptului că, în situația unei societăți comerciale din componența holdingului ale cărei acțiuni se tranzacționează pe o piață

reglementată, controlul trebuie să aibă semnificația prevăzută în cadrul *Legii nr. 297/2004*.

10. Prevederile **art. 8 alin. (1) lit. b)** introduc posibilitatea holdingurilor de a achiziționa, administra și valorifica titluri de capital emise de filiale, fără a afecta puterea de control a holdingului. Considerăm necesară completarea acestora cu precizări privind faptul că, în situația unei societăți comerciale din componența holdingului ale cărei acțiuni se tranzacționează pe o piață reglementată, achiziționarea, administrarea și valorificarea titlurilor de capital emise de filiale trebuie să se efectueze în conformitate cu prevederile *Legii nr. 297/2004* și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

11. Având în vedere prevederile art. 235 din *Legea nr. 297/2004* referitoare la alegerea membrilor consiliului de administrație al unei societăți admise la tranzacționarea pe o piață reglementată prin metoda votului cumulativ, precum și pe cele ale art. 137 alin. (2) din *Legea nr. 31/1990*, apreciem că se impune introducerea unor clarificări suplimentare în ceea ce privește modalitatea de aplicare a **art. 9 alin. (1)** din propunerea legislativă.

În ceea ce privește desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor, precizăm faptul că *Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (CNVM) nr. 6/2009 privind exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor în cadrul adunărilor generale ale societăților comerciale* stabilește condiții pentru exercitarea anumitor drepturi ale acționarilor, aferente acțiunilor cu drept de vot, în cadrul adunărilor generale ale societăților comerciale care au sediul social pe teritoriul României și ale căror acțiuni sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată. În consecință, convocarea și desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor nu pot fi comune pentru societățile comerciale din componența holdingului ale cărei acțiuni se tranzacționează pe o piață reglementată și pentru societățile comerciale din componența holdingului neadmise la tranzacționare pe o piață de reglementată.

Prin urmare, propunem completarea prevederilor **art. 9 alin. (4)** în sensul celor menționate, astfel:

„Art. 9 alin. (4) În situația în care administratorii a două sau mai multe societăți membre ale aceluiași grup societar sunt aceiași, convocarea și ținerea adunărilor generale, respectiv a ședințelor administratorilor, precum și formalitățile relaționate pot fi comune, cu excepția adunărilor generale ale societăților comerciale din holding ale căror acțiuni se tranzacționează pe o piață reglementată”.

12. De asemenea, propunem completarea dispozițiilor **art. 13 alin. (1)** al inițiativei legislative după cum urmează:

„Art. 13 alin. (1) În baza acordului de control, societatea de tip holding este îndreptățită să dea instrucțiuni organelor de administrare și management ale filialei, inclusiv care pot fi dezavantajoase pentru aceasta, cu condiția ca aceste instrucțiuni să fie în interesul holdingului sau al altei societăți din cadrul aceluiași grup de societăți. Prin excepție, societatea de tip holding nu poate da instrucțiuni care pot fi în dezavantajul unei filiale, dacă respectiva filială are instrumente financiare tranzacționate pe o piață reglementată”.

Totodată, subliniem existența unor contradicții între **alin. (1)** și **alin. (2)** ale **art. 13** din propunerea legislativă, întrucât orice instrucțiune dezavantajoasă pentru filială se va concretiza într-un prejudiciu adus patrimoniului acesteia.

13. Considerăm necesară revizuirea dispozițiilor **art. 15** din propunerea legislativă, în sensul menționării faptului că, în situația unei societăți comerciale din componența holdingului ale cărei acțiuni se tranzacționează pe o piață reglementată, sunt aplicabile prevederile *Legii nr. 297/2004* referitoare la retragerea acționarilor din societate, modalitatea de evaluare a acțiunilor acestora și retragerea de la tranzacționare a societății.

14. În ceea ce privește prevederile **art. 16**, propunem menționarea expresă a termenului în care se încheie contractul de preluare, precum și modificarea trimiterilor de la **art. 18 alin. (1)** și **alin. (2)** la **art. 15 alin. (1)** și **alin. (2)**.

15. Referitor la dispozițiile **Capitolului V** „Dispoziții cu privire la conturile consolidate și situațiile financiare consolidate”, sunt necesare anumite modificări în conformitate cu *Directiva a VII-a a Consiliului Comunităților Europene din 13 iunie 1983 nr. 83/349/CE* și a reglementărilor contabile emise în aplicarea acesteia.

Astfel, propunem revizuirea terminologiei „*conturi consolidate și situații financiare consolidate*”, având în vedere că ambele noțiuni desemnează același termen („*consolidated accounts*”). Precizăm că *Ordinul CNVM nr. 74/2005 privind aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a VII-a a Comunităților Economice Europene aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare* utilizează termenul de „*situații financiare consolidate*”. Totodată, propunem alinierea termenului „*conturi proprii ale filialelor*”, care desemnează situațiile financiare individuale ale filialelor, utilizat în **art. 17 alin. (3)** din propunerea legislativă, la termenul prevăzut de reglementările contabile emise de CNVM și

Ministerul Finanțelor Publice, respectiv „*situații financiare anuale ale filialelor*”.

De asemenea, considerăm necesară realizarea unei delimitări a aspectelor contabile și a celor fiscale în cadrul prevederilor **art. 17**, obligația întocmirii de situații financiare anuale consolidate rezultând ca urmare a îndeplinirii condițiilor menționate la art. 1 din *Directiva a VII-a* nefiind condiționată de constituirea grupului fiscal. Astfel, obligația holdingului de a întocmi situații financiare anuale consolidate trebuie să fie expres precizată în cadrul propunerii legislative. În consecință, propunem modificarea corespunzătoare a prevederilor **art. 17 alin. (2)** și **art. 25 alin. (1)**, în sensul impunerii întocmirii de situații financiare anuale consolidate de către holding.

16. Propunem eliminarea **art. 21**, întrucât regimul accizelor este reglementat în legea specială, respectiv la Titlul VII din *Legea nr. 571/2003*.

17. În *domeniul impozitului pe profit*, propunem eliminarea **art. 19, 22, 23 și 24** din inițiativa legislativă, deoarece conceptul de consolidare fiscală, așa cum este prezentat în inițiativa legislativă, reprezintă în fapt, o compensare a pierderilor cu profiturile obținute de societățile care fac parte din același grup.

Astfel, impactul pe termen scurt asupra bugetului de stat din impozit pe profit este semnificativ, având în vedere faptul că, în prezent, societățile care fac parte din grup și au rezultat financiar pozitiv plătesc impozit pe profit, iar cele care înregistrează pierdere fiscală urmează să recupereze această pierdere din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi, conform art. 26 din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, modalitatea de calcul a impozitului pe profit la nivelul grupului, prezentată în propunerea legislativă, este diferită de modalitatea de calcul a impozitului pe profit la nivelul contribuabilului prevăzută în *Codul fiscal*, care se bazează pe profitul impozabil realizat din activitatea desfășurată de fiecare contribuabil, luând în calcul toate veniturile și cheltuielile obținute de acesta, ajustate fiscal cu veniturile neimpozabile și cheltuielile nedeductibile. În consecință, la nivelul grupului, impozitul pe profit nu se poate aplica asupra rezultatului financiar consolidat al holdingului, obținut prin simpla însumare algebrică a rezultatelor financiare individuale ale filialelor, fără a se face ajustări fiscale având în vedere anumite venituri și cheltuieli realizate intra-grup.

Precizăm că propunerea legislativă nu conține reglementări în ceea ce privește pierderile realizate la nivelul grupului și, de asemenea, nu este prevăzută o perioadă obligatorie de rămânere a societăților în grup, ceea ce ar

determina încurajarea intrării în grup a societăților cu rezultat financiar negativ în vederea compensării pierderii și, ulterior, ieșirea acestora.

În ceea ce privește dividendele distribuite intra-grup, trebuie avut în vedere faptul că, din punct de vedere fiscal, odată cu aderarea la Uniunea Europeană, România aplică *Directiva 90/435/CEE* pentru intrări și ieșiri de dividende din cadrul UE și, tot de la data aderării, dividendele plătite de o persoană juridică română unei alte persoane juridice române sunt neimpozabile dacă sunt îndeplinite condițiile de deținere prevăzute la art. 36 din *Legea nr. 571/2003*.

Referitor la posibilitatea holdingului de a distribui dividende anticipat, aceasta contravine prevederilor art. 67 din *Legea nr. 31/1990*, potrivit cărora nu se distribuie dividende decât din profiturile determinate pe baza situațiilor financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat.

Totodată, precizăm că textul **art. 24 alin. (2)** intră în contradicție cu prevederile art. 272¹ pct. 2 din *Legea nr. 31/1990* potrivit căruia se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară sau contrarii celor rezultate din aceasta.

18. Formele de constituire a membrilor grupului financiar, menționate la **art. 25 alin. (2)** din propunerea legislativă, nu corespund formelor de constituire a societăților comerciale, prevăzute la art. 2 din *Legea nr. 31/1990*. Astfel, societatea anonimă pe acțiuni nu se regăsește în cadrul formelor de constituire a societăților comerciale menționate de lege.

19. De asemenea, în cadrul prevederilor **art. 28 lit. b)** propunem menționarea expresă a termenului în care are loc cedarea acțiunilor sau părților sociale ale holdingului, în vederea excluderii filialei din consolidare.

20. Având în vedere că, în situația societăților comerciale din componența holdingului ale căror acțiuni se tranzacționează pe o piață reglementată, sunt incidente și prevederile *Legii nr. 297/2004* și reglementările emise în aplicarea acesteia, propunem completarea prevederilor **art. 34** în sensul includerii acestora în categoria actelor normative care completează legea privind holdingurile.

21. Din perspectiva normelor de tehnică legislativă, semnalăm că, în cazul în care se apreciază necesară adoptarea unor norme în aplicarea legii holdingului, trebuie precizată natura actului secundar (hotărâre a Guvernului,

ordin ministerial - în acest ultim caz trebuind precizat ministerul inițiator), termenul de adoptare a actului secundar, care trebuie să fie ulterior intrării în vigoare a legii. În acest sens, se impune revizuirea **art. 35** din propunerea legislativă.

De asemenea, apreciem necesară reconsiderarea trimiterii la *Codul fiscal* (**art. 34** din textul inițiativei legislative), întrucât noua reglementare propune o derogare de la norma generală în materie fiscală.

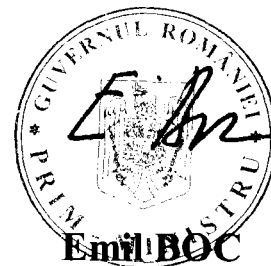
22. Menționăm că Guvernul a mai fost sesizat în vederea întocmirii punctului de vedere cu o inițiativă legislativă similară cu propunerea legislativă în discuție, intitulată *Lege privind holdingurile*, inițiată de domnul senator Mircea Dan Geoană și domnul deputat Constantin Niță – PSD, Bp. 585/2009).

În vederea evitării paralelismelor legislative, considerăm necesară conexarea inițiativelor menționate.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului